

όκομμα

νολογία

17. ΜΑΙ. 1946

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΤΡΕΧΟΥΝ

Ο θρίαμβος του Κυριακίδη θα μάς σώση από τις τρεις καρέκλες του καφενείου και από την ακινησία. Κάθε μέρα δρομείς διασχίζουν τους κεντρικούς δρόμους, δρομείς ταχύτητας ή αντοχής, που προπονούνται για τον Μαραθώνιον. Η δόξα του Κυριακίδη δεν τους αφήνει ήσυχους. Και τα παιδιά στις γειτονιές παίζουν το ίδιο παιχνίδι, παραβγαίνουν στην τρεχάλα. Άλλα και άνθρωποι σοβαροί, που είδαν ότι άδικα έχασαν τον καιρόν τους να καλλιεργούν την κεφαλήν, ενώ τα πόδια οδηγούν εις την επιτυχίαν, προσπαθούν τώρα να διορθώσουν το νεανικόν λάθος και κάνουν μακρινούς περιπάτους μήπως και έλθουν τουλάχιστον... τελευταίοι εις τον προσεχή Μαραθώνιον.

Η ίδια επισημμία ε.χε έγσκήψει στην Αθήνα μετά τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνας και την νίκη του μαραθωνοδρόμου Λούη. "Ολοι οι Αθηναίοι τρέχανε. Ένθυμούμαι δε ότι και ένας διάκος έθεάθη διασχίζων τους δρόμους με ανασηκωμένα ράσα. Τα παιδιά και τότε παίζανε το «Μαραθώνιο». Άλλα δεν ήταν μόνον ο

Μαραθώνιος, που είχε συγκινήσει τότε τους Αθηναίους. Ήσαν και τα άλλα άγωνίσματα και μάλιστα ή δισκοβολία. Γι' αυτό εκτός των μαραθωνοδρόμων ήσαν και οι δισκοβόλοι της κακής ώρας, που άγωνίζονταν εκσφενδονίζοντας πέτρες και σιδερικά. Άλλα ή δισκοβολία δεν εκράτησε πολύ, γιατί δεν υπήρχαν άλλα τζάμια. Όσα ήταν να σπάσουν έσπασαν.

Έν τούτοις υπάρχουν και άνθρωποι που είχε κεκηρυγμένοι έχθροι της κινήσεως. Παλαιός τεμπέλης λ. χ. έλεγε χθές στη συντροφιά του, ενώ έτραβούσε προς το μέρος του και την τρίτη καρέκλα του καφενείου.

—Δεν καταλαβαίνω γιατί να βραβεύεται ο δρόμος της ταχύτητας ή της αντοχής και όχι και ή ακινησία. Ένας άγων άκινησίας δεν έχει τάχα ενδιαφέρον ; Και δεν έχει ιστορία ; Λένε ότι ο Μαραθώνιος είχε άγωνίσμα έθνικόν. Άλλα τί είχε, σάς παρακαλώ, το ξάπλωμα, ή αδράνεια, ή τεμπελιά, δεν είχε έθνικα ιστορικά άγωνίσματα αρχαιότερα του Μαραθωνίου ; "Ο,τι κατωρθώσαμε μέχρι σήμερα το κατωρθώσαμε αδρανούντες και ακινητούντες, είπε και επήρε άλλη μία καρέκλα για να ξαπλώση και τα πόδια του.

Τ. ΜΩΡ.